

Första jordenruntresan med solbil

Louis Palmer har tillverkat en egen klimatsmart bil som har solceller på släp. På sin resa har han träffat allt från storpolitiker och musiker till tv-stjärnor.

Han har snart kört jorden runt med sin lilla solcellsbil. På onsdagen rullade schweizaren Louis Palmer över Öresundsbron och parkerade utanför Malmö högskola.

– Nu är tekniken mogen, kommenterar en elbilsentusiast.

Redan som tonårspojke drömde Louis Palmer om att köra jorden runt med hjälp av solenergi. Nu har han snart gjort det.

Hans bil drivs visserligen bara till hälften med hjälp av solcellerna han har på släp. Resten av energin tar han från elnätet. Men lika mycket el som han får ur vägguttag i de länder han passerar, levererar han till det schweiziska elnätet från sina solceller på bostaden hemma i Schweiz.

Eftersom klimatsmarta bilar inte fanns att köpa, tillverkade han en själv.

– Jag vill visa att det här är ekonomiskt, ekologiskt och pålitligt. Den går som en schweizisk klocka, säger Louis Palmer till TT.

Resan började i juli 2007 och han går i mål den 18 december i Luzern i Schweiz. Celebriteter som FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon och den svenske statsministern Fredrik Reinfeldt hör till dem som fått åka med.

– Det är fantastiskt att han har lyckats ta sig jorden runt. Det här visar att tekniken är mogen, säger Kjell Cederberg, Elfordonintresseradets riksförbund.

Cecilia Klintö/TT

Foto: www.solartaxi.com

Solartaxi i Kunming i Kina. Louis Palmer längst till höger.

Fp: Avveckla avvecklingslagen

Om näringsminister Maud Olofsson anser att kärnkraften ska vara kvar "under överskådlig tid", är det då inte dags att avveckla avvecklingslagen? Det undrar folkpartiets talesman i energi- och klimatfrågor Carl B Hamilton.

I måndags sade Maud Olofsson vid ett industriseminarium i Stockholm att kärnkraften blir kvar som en viktig del av svensk energiförsörjning under överskådlig tid. Detta konstaterades redan i den borgerliga alliansens överenskommelse i juni 2006. Där slogs också fast att "avvecklingslagen kan därmed upphävas".

Det var 1997 som riksdagen antog en lag om kärnkraftens avveckling. Carl B Hamilton undrar därför i en skriftlig fråga till näringsministern om hon har för avsikt att fullfölja alliansens beslut och i så fall när.

TT

Själsäker miljöminister på hal is

Allt tyder nu på att regeringen forcerar arbetet mot ett energibeslut. Trots LO:s trosvisa förhoppning (Wanja Lundby Wedin i tv 23/11) om ett beslut över blockgränserna kommer regeringen knappast att nedlåta sig till tidsödande förhandlingar med oppositionen. De vet ju att (s) aldrig skulle våga gå emot LO om kärnkraften, så marken är säker.

Det känns mycket sorgligt att uppleva hur engagerade kärnkraftsmotståndare och Linje 3-anhängare inom (kd) och (c) kunnat byta sida totalt utan att verkligheten förändrats. Nu är dessa partier allianspartners och som det ofta krävs av överlöpare, så springer de först för att bevisa sin lojalitet.

Jag minns från otaliga överläggningar under tiden kring kärnkraftsomröstningen 1980 med bland annat Alf Svensson och Mats Odell från (kd) (Mats Odell var efteråt en tid vice ordförande i Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen) hur de med stor inlevelse talade om Guds skapade verk som inte fick hotas av kärnkraft och kärnvapen.

Det var en glädje att lyssna till den insiktsfulle Torbjörn Fällidin (c) som politiskt tyvärr tvingades kompromissa och som nu använts av Maud Olofsson på ett mycket tveksamt sätt. Som om han skulle kommit till insikt på samma sätt som hon och Andreas Carlgren? Nej, Fällidins över-

tygelse finns säkert kvar och har överlevt som hos många andra centerpartister. Heder åt Sven Bergström som höll emot partipiskan och som ende riksdagsman från alliansen röstade nej till Lissabonfördraget i förra veckan.

När SSI och SKI gick i graven (ersattes med SSM)

och firades med mycket självberöm den 2 juni 2008 på Nalen i Stockholm, talade även förre centerledaren Olof Johansson. Hans mycket spännande och skickligt framställda beskrivning av hur det svenska kärnkraftssamhället vuxit fram sedan 1950-talet (då s-regeringen även satsade på svenska atomvapen) skiljde sig totalt från de tidigare talarnas, som kom från kärnkraftsindustrin.

"Miljöminister Andreas Carlgren agerar spelboll i händerna på näringslivsminister Maud Olofsson och industrin"

Olof Johanssons huvudtes var att svenskarna aldrig gavs tillfälle att diskutera kärnkraften eller få sann information innan eländet startade och gjorde Sverige till världens mest kärnkraftstäta land i förhållande till storleken.

Trots hans 28 år i riksdagen, mångåriga ministerarbete, arbete

Kärnkraftsmotståndare har bytt sida utan att verkligheten har förändrats, skriver Paul Rimmerfors. Men kampen går vidare.

med i princip alla energiutredningar och stora kunskaper om kärnkraften i Sverige och internationellt har den nuvarande regeringen inte ansett sig behöva Olof Johanssons erfarenheter. Han har nämligen tagit ställning mot en livsfarlig energikälla.

Nu har (kd) och (c) rättat in sig i leden och miljöminister Andreas Carlgren agerar spelboll i händerna på näringslivsminister Maud Olofsson och industrin. Carlgrens senaste inlägg, i radions P4 den 22/11 och i tv:s Agenda 23/11, är ovanligt fräcka och upprörande. Det höga röstläget och den spelade själsäkerheten vittnar om desperation och stor brist på aktuell kunskap. Talet om alternativa satsningar förmår inte dölja hans målsättning, mer kärnkraft.

P4-programmet handlade mycket om Barsebäck, som inte kan rivas förrän 2020 och som

drar el i ytterligare 12 år för 15 mkr per år. Så småningom ska allt radioaktivt material fraktas med fartyget Sigyn till det slutförvar som väljs nästa år och proppas ned i hål på 500 meters djup. Bara de högra radioaktiva reaktortankarna är 20 meter höga och fyra meter breda enligt radioprogrammet.

Mot den vansinniga bakgrunden intervjuades miljöministern. Han tycktes stolt och glad över att uppgraderingen av övriga tio reaktorer med råge upphävt förlusten av Barsebäck.

I SVT:s Agenda 23/11 gjorde programledaren Karin Hübnette en bra insats till en början. Eftersom Carlgren undvek att kommentera arbetet och riskerna med att uppgradera gamla reaktorer, upprepade hon om och om igen det faktum att det är fråga om att öka kärnkraften i landet.

Carlgren medgav det till sist och meddelade att kärnkraften ska finnas kvar "så länge den är säker", det vill säga goddag yxskaft. För övrigt ett vanligt svar bland kärnkraftsförespråkarna, även internationellt.

Han berättade också för tittarna att han inte längre var orolig för kärnkraftens säkerhet. Som om nära härdsmälta-olyckan i Forsmark hösten 2006 eller de spruckna styrstavarna nyligen i

Forsmark 3 och Oskarshamn 3 aldrig orsakat oro och skräck, inte minst bland kärnkraftsteknikerna. För att inte tala om Tjernobyli, Harrisburg, Sellafeld, Braunschweig...

Talar miljöministern mot bättre vetande? Ja, på uppdrag av regeringen drar han sig inte för att direkt undanhålla relevanta fakta. Agendas programledare nämnde tyvärr inte olyckorna, uranbrytningen, transporter eller slutförvaret som ännu ingenstans på jorden funnit en lösning. Kärnkraftskedjan glömdes bort, vilket säkert lugnade miljöministern.

Den nu mest troliga slutförvarsmetoden i Sverige, KBS-3 har så stora brister att den aldrig kommer att klara en miljökonsekvensutredning eller ett tillstånd enligt Miljöbalken. Tekn dr Peter Szakalos, KTH, och docent Gunnar Wikmark, Uppsala universitet, har till exempel publicerat en uppmärksam undersökning som visar hur de planerade kopparkapslarna kan riskera att vittra sönder.

Kostnaderna för ett accelererande slutförvar vägar man inte tänka på. Varje dag produceras 650 kilo radioaktivt avfall i svenska kärnkraftverk och som en industrichef i Agendas program hoppades: våra nuvarande reaktorer kan säkert med uppgraderingar användas i 15–20 år till. Och fortsätta producera avfall som måste hållas avskilt från allt liv i 100 000 år. Kampen går vidare!

Paul Rimmerfors Informationsansvarig för Linje 3 under 1980, styrelseledamot i Miljörelsens kärnavfallssekreteriat (Milikas). Foto: MM